

קיצור הדף היומי

יום חמישי, ז' בכסלו תשפ"ב ראש השנה • לג

העובר לפני התיבה ביו"ט של ר"ה - השני מתקיע, ובשעת הלל - הראשון מקרא את ההלל.

טעם שהלל הראשון מקרא, דזריזין מקדימין עדיף על ברוב עם

והשני מתקיע - דבשעת השמד שנו שארבו להם עד שש שעות
בשעת הלל ראשון מקרא - **אבל בר"ה** אין הלל, שאין אומרים שירה כשספרי חיים ומתים פתוחים לפניו,

שופר של ר"ה

- אין מעבירין עליו את התחום, ואין מפקחין עליו את הגל, לא עולין באילן, ולא רוכבין ע"ג בהמה, ולא שמיץ על פני המים, ואין חותכין אותו בין באסור משום שבות ובין באסור משום לא תעשה. אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או יין - יתן. אין מעבכין את התינוקות מלתקוע, אבל מתעסקין עמהן עד שילמדו. והמתעסק לא יצא, והשומע מן המתעסק - לא יצא.

והטעם דשופר עשה הוא. ואינו דוחה יו"ט שהוא עשה ולא תעשה,

אסור משום שבות - מגלא דכלאחר יד, **ל"ת סכין**. וזו ואצ"ל

12

ליתן לתוכו מים - כדי לצחצחו, ולא מי רגלים - מפני הכבוד,

אין מעבכין את התינוקות מלתקוע.

אבל נשים - מעבכין. כר"י, והך דאין מעבכין כר"י ור"ש, ד'דבר אל בני ישראל' וסמך לר"י: ואין בנות ישראל סומכות, רבי יוסי ור"ש: נשים סומכות רשות.

אבל מתעסקין בהם עד שילמדו.

• ר"א: אפילו בשבת. לכתחילה - דווקא בהגיעו לגיל חינוך, והך 'דאין מעבכין' ולא מתעסקין, -בלא הגיעו לגיל חינוך,

והמתעסק לא יצא.

אין ראייה לרבא דלשיר יצא, דיתכן דלשיר נמי קרי מתעסק

והשומע מן המתעסק לא יצא.

אין ראייה שלא צריך כוונה להוציא, דיתכן שצריך כר"ז, ואידי דרישא תני מתעסק ה'נ' בסיפא,

סדר תקיעות: שלש של שלש שלש.

שיעור תקיעה כשלש תרועות, שיעור תרועה כשלש יבבות. תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים - אין בידו אלא אחת. בירך ואח"כ נזדמן לו שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים. כשם ששליח צבור חייב - כך כל יחיד חייב. רפ"ג נפלא: ש"ן מוציא את הרבים ידי חובתן.

והך דשיעור תקיעה כתרועה בחד בבא - ומתני בג' בבי **והך** שיעור תרועה כשלשה **שברים**! חלקו ב'יום תרועה' - יבבא

וכתיב באם סיסרא ותיגב. למר: גנח ארוכים, ולמר: יליל קצרים.

להנצחה

לינק להצטרפות